

שרון: אני נחתי להם מתנה... אני בחרתי לתת להם לחיות... אני לא נכנסתי!...

האומרות את ההיפך. כוונתי הייתי משכ"נע אותם. והייתי עושה זאת, אני מבטיח". אילו שיכנע אותם, זה היה תהליך דמוקרטי מובהק — ואז אין משמעות למילים, דמוקרטיה או לא דמוקרטיה. משמע, הפסוק הזה סותר לחלוטין את קודמו.

ומה זאת אומרת, הייתי עושה זאת (משכנע אותם), אני מבטיח? האם 19 חברי הממשלה הם סמרטוטים גמורים, שאיאל שרון יכול לסובב אותם סביב אצבעו? נראה שעל סמך ניסיונו במיל"חמה זו, שרון משוכנע בכך, ויתכן מאוד שבזה הוא צודק.

אחת הדרכים לשיכנוע הוא לספר למי שלה אי-אמיתות. למשל לגבי האבידות הצפויות:

פאראצ'י: האם אטעה אם אומר שאחת הסיבות לכך שלא נכנסתם (לביי"רות המערבית) היתה שהדבר היה עולה בחייהם של אנשים רבים מדי, למשל — אלף?

שרון: אני מביט ישר לתוך עינייך ועונה: לא, לא, לא!... אפילו לא מיספר מתקרב לכך. כפי שאמר הרמטכ"ל למר בגין, היו נגרמים לנו כמיקרה כזה כמה עשרות הרוגים.

פאראצ'י: זהו אחד השקרים הגדולים של המלחמה.

לפני אומדן מוסמך מאוד ומתון למדי, היתה ההתקפה על ביירות המערבית גורמת ל-700 הרוגים בצה"ל. אך מלחמה היא מלחמה, או — כדיברי החיילים — "מיל"חמה אינה חברת-ביטוח". רק כסיל קיבע מראש מה יהיה מיספר הקורבנות של פעולה כלשהי. מיספר החללים עלול היה לעלות בהרבה על אלף, וגם להיות הרבה יותר נמוך. זה תלוי בקרב. באף קרב בהיסטוריה לא ידע המצביא מראש מה יהיה מיספר הרוגיו.

ביום אחד של הקרב על ביירות, שבו התקדם צה"ל כמה מאות מטרים במהנה הפליטים באוזאי, וכמה עשרות מטרים במיגור המוסיאון, נהרגו 19 חיילי צה"ל. איזה אידיוט יאמין כי כיבוש של עיר (המשך בעמוד 59)

ניתן להוכיח דבר שנעשה בראשו של אדם אחד? ניתן רק להוכיח כי הוא חבט להיכנס לביירות, שהוא התכוון להיכנס לביירות, שהוא תירגל את הכוחות כדי להיכנס לביירות, וכי אחד המפקדים שעסק בכך, אלי גבע, היה משוכנע לחלוטין שהוא עומד בכל רגע להיכנס לביירות. מדוע לא גילה שרון בסוד לגבע שהוא כלל אינו מתכוון להיכנס לביירות — ומנע בכך פרשה שגרמה נזק רב לצה"ל? **שרון:** והאמיני לי, אילו הייתי משוכנע נע שהיה עלינו להיכנס לביירות, איש בעולם לא היה מונע זאת. דמוקרטיה או לא דמוקרטיה, הייתי נכנס אפילו אם ממשלתי לא היתה רוצה בכך. כוונתי, הייתי משכנע אותם, והייתי עושה זאת, אני מבטיח.

אבנרי: זהו סיפור הענבים החמוצים. השועל, שלא היה מסוגל להגיע אל הענבים, ניחם את עצמו בכך שביכלל לא רצה בהם. מפני שהם חמוצים.

דמוקרטיה או לא

דמוקרטיה

אך בדהייתו להוכיח כי לא רצה בענבים, לא שם שרון לב לכך שהוא אומר משהו נורא.

"דמוקרטיה או לא דמוקרטיה" — אילו רצה, היה מבצע.

מה זאת אומרת, "דמוקרטיה או לא דמוקרטיה"? יש לכך רק משמעות אחת: אילו היה רוצה מאוד, היה מבצע בלי החלטת ממשלה, וגם נגדה. ואז היו מפקדי צה"ל צריכים לשקול — כפי שעשה מישראל טל למחרת מלחמת יום-הכיפורים — אם לסרב למלא פקודה, שהיא בעליל בלתי-חוקית מפני שלא התקבלה על-ידי הממשלה, שהיא — ורק היא! — המפקד העליון של צה"ל.

שרון הבחין מייד שאמר משהו חמור מאוד. ועל כן, כדרכו, הוסיף כמה מילים

גורמים: הלחמה העיקשת והבלתי-צפויה של כוחות-אש"ף, אומדן האבידות הצפוי, ההתנגדות שהגיעה לשיאה בפרשת אלי גבע, ההפגנות ההמוניות ושאר גילויי-המחאה בישראל, ההתערבות המאסיבית של ה"נשיא רונלד רגן, אומדן ההרס וההרג בקרב האוכלוסייה האזרחית והתגובה הצ"פויה של דעת-הקהל העולמית, ההחלטה של ממשלת-ישראל — שהתקבלה לאור כל הגורמים האלה.

אחרי-מעשה יש לשרון שורה שלמה של טענות-אליבי, הסותרות זו את זו: **שרון:** בינואר השנה באתי בחשאי לביירות, כדי ללמוד את המצב בה... השקפתי על ביירות בעיניים בוחנות. לבטוף פניתי אל האדם שהיה עימי, ואמרתי לו את אותן המילים שאמרתי לראשי הממשלה בגין שבובי לירושלים: "אם וכאשר נצטרך להיכנס ללבנון, הייתי רוצה להימנע מכניסה לביירות". **אבנרי:** הסיפור כולו נשמע כדימוני, מסוג הסיפורים שמכניגים אחרי-מעשה, אך הבה נתייחס אליו כאילו היה אמת לא-מיתה.

בינואר תיכנן שרון מלחמה. הוא ראה את ביירות (כאורחו של בשיר ג'מיל, ששלט בביירות המזרחית). הוא החליט שלא להיכנס לעיר.

אם כן, איך זה ניהל את המלחמה כך שכוחות אש"ף יתרכזו דווקא בביי"רות? איך הגיע ביכלל למצב של מצור על ביירות המערבית — אותו המצב שהוא נשבע, חצי שנה לפני כן, למנוע אותו?

כאן, מבלי להרגיש בכך, חשף שרון את הכישלון המרכזי של מלחמתו. הוא הגיע בדיוק למצב שהוא ביקש מראש למנוע אותו: הצורך לבחור בין הסתערות על מערב-ביירות ובין ויתור על הניצחון. ברור כי במצב זה בחר שרון בהסתערות. **שרון:** אני מצויה בהגיגות, מעולם לא היתה לי כוונה להיכנס לביירות!

אבנרי: כל אדם שבא במגע עם שרון בימים ההם היה משוכנע כי אכן זוהי המטרה האחת והיחידה שלו. אך איך

זאת בפרופורציה הנכונה לפעולה הטרו-ריסטית.

אבנרי: פה יוצא החתול מן השק. משמע כי השקר על "ארבעים הקילומטר" רים" תואם מראש עם האמריקאים. לפי תיאור זה, האמריקאים הסכימו למיבצע מראש, בתנאי שתיווצר הפרובוקציה המתאימה, ובתנאי שממשלת-ישראל תכריז על העילה המתאימה (הכוונת) של הרחקת אש"ף למרחק-מה מגבול-ישראל.

כך מתבהרת הקנוניה כולה. היה צורך בפעולה טרוויסטית רועשת (ההתנק"ש שות בשגריר הישראלי בלונדון, שהצדיקה את הרעשת ביירות, והפגזות אצבע-הגליל על-ידי אש"ף, כנקמה על הרעשת ביירות). ואחרי, הפעולה הטרוויסטית, היה צורך בקביעת מטרת-מלחמה שתהיה ב"פרוי"סורציה הנכונה", כלומר הסיפור על הרחקת הטרוויסטית למרחק של 40 קילומטר-רים. זה לא נודע רק כדי לרמות את הציבור הישראלי. זה נודע גם כדי לרמות את האמריקאים, כתנאי להסכמתם למיבצע המחוונת, שלא היה לו כל קשר ל-40 קילומטרים ול"שלום הגליל".

תנו לאריאל שרון לדבר, והוא יגלה את הכל — צריכים רק לדעת לקרוא את דבריו.

ענבים חמוצים

בביירות

ה נושא העיקרי, הוא, כמובן, הקרב שלא היה: ההסתערות על מערב-ביירות, שנמנעה.

כל ילד יודע כי אריאל שרון רצה בהסתערות זו, השתוקק אליה, תירגל את צבאו לקראתה, עשה את כל ההכנות למענה. הוא ידע — והוא צדק בכך — שבלי הסתערות זו, בלי הסיום המוחץ והחד-משמעי של מלחמה זו, היא תיראה לרבים ככישלון.

ההסתערות נמנעה על-ידי צירוף של